

ת"פ 23177/07/17 - מדינת ישראל נגד אברהמים עפיפי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 23177-07-17 מדינת ישראל נ' עפיפי

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהמים עפיפי

הנאשמים

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. ביום 29/10/19 הורשע הנאשם, על סמך הודאתו, בפני כב' השופטת לילי יונג-גפר, בעבירה של **החזקת אגרופן**, לפי סעיף 186(א) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977**.

בהתאם לכתב האישום, העבירה בוצעה ביום 22/4/17 סמוך לשעה 16:17, ביער צ'רצ'יל בנצרת עלית, בכך שהנאשם החזיק באגרופן.

הצדדים הסכימו כי בטרם הטיעונים לעונש, יערך לגבי הנאשם תסקיר שירות המבחן וכי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

תסקיר שירות המבחן

2. על פי התסקיר מיום 3/4/19, הנאשם בן 21, רווק, מתגורר בבית הוריו. למד 12 שנות לימוד בבי"ס מקצועי, במגמת חשבונאות. בתום לימודיו השתלב בעבודה בנגריה ובמפעלים. מזה שנתיים עובד בהתקנת מערכות מיזוג אוויר אצל המעסיק "עלי שרארה בע"מ". אחיו בן ה-19, המתגורר בבית מתקשה בתפקוד ומהפרעות קשב וריכוז. אביו אינו עובד מזה כשנה לאחר שעבר תאונת עבודה ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. בהעדר מסוגלות האב לפרנס המשפחה, ובהיותו הבן הבכור, חווה עצמו הנאשם כמי שעליו לשאת באחריות לפרנסת המשפחה.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים. בהתייחס לעבירה, נשא הנאשם באחריות והביע חרטה

כנה על מעשיו. יחד עם זאת, טען להעדר כוונה פלילית במעשיו, ולדבריו לא התכוון לעשות באגרופן שימוש שלא למטרות כשרות. הנאשם התקשה להתייחס למניעים שברקע ביצוע העבירה, ולדבריו לא הפעיל שיקול דעת ומחשבה, וההתנהגות אינה אופיינית לו. שירות המבחן סבר כי יחסו של הנאשם לעבירה, מגלה נטילת אחריות למעשה מתוך הבנת הסיכון הטמון בהחזקת אגרופן. הנאשם מודע לכך שפעל בהעדר מחשבה מספקת על השלכות מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניחן במאפיינים המתאימים לגיל ההתבגרות, כהעדר זהות מגובשת, שאורח חייו נורמטיבי. מאז ביצוע העבירה לא היה מעורב בביצוע עבירות נוספות, וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע.

הנאשם לא הביע מוטיבציה לבחון אפשרות טיפולית והכחיש דפוסי התנהלות בעייתיים, ולפיכך נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו. הנאשם אף מסר כי יתקשה לעמוד בצו של"צ. שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד כנמוך, והמליץ להסתפק בענישה מותנית וקנס.

לעניין הרשעתו בדין מסר שירות המבחן כי אמנם מדובר בצעיר בעל תפקוד חיובי ותקין ללא הרשעות קודמות אך לא הוצגו מסמכים המעידים כי הרשעתו עלולה לפגוע בתעסוקתו בהווה או בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 28/4/19 טענו הצדדים לעונש.

3. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש העומד ברף התחתון של המתחם, חודש מאסר בעבודות שירות, בצירוף עונשים נלווים.

ב"כ המאשימה עמדה על פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן של שלום הציבור, והסכנה בהסלמה של החזקת סכין או אגרופן לאירוע אלימות בעל תוצאות קשות. נטען, כי ישנה חומרה מיוחדת בהחזקת אגרופן, שכן סכין ניתן להחזקה גם למטרות כשרות. צילום האגרופן הוגש (ת/1).

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אין לנאשם עבר פלילי, והתסקיר ככלל חיובי, אך הנאשם טען להעדר כוונה פלילית במעשיו, התקשה להתייחס למניעים לביצוע העבירה, ומכחיש דפוסי התנהלות בעייתיים. הנאשם סירב לקבלת את המלצת שירות המבחן לביצוע של"צ. המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה.

לעניין הרשעתו בדין טענה ב"כ המאשימה כי אין מקום להימנע מהרשעתו, אין מדובר במקרה חריג, לא הוכח נזק קונקרטי, והמלצת שירות המבחן הנה להותיר הרשעתו על כנה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולם עומד ברף התחתון שלו על עונש מאסר על-תנאי בצירוף קנס, וביקש להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהסתפק בהתחייבות בלבד ולחילופין מאסר על-תנאי מינימלי בצירוף קנס סמלי. הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות העניין הנה ברף הנמוך. מדובר ביער מבודד להבדיל ממרכז מסחרי או מקום בילוי, ואגרופן, נטען, הוא בעל פוטנציאל פגיעה נמוך יותר. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מיד עם המפגש הראשון עם השוטרים, והביע חרטה כנה על מעשיו. הנאשם הפיק את הלקח הנדרש והבין את הטעות שעשה. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, התסקיר החיובי מלמד על נסיבות חייו והנסיבות המשפחתיות, הבעיות הבריאותיות של אחיו ושל אביו, והצורך שלו לפרנס את משפחתו. מאסר בעבודות שירות יפגע בנאשם ובמשפחתו, יגדע את מקור הפרנסה של המשפחה. מאפייניו צוינו בתסקיר ומלמדים על אישיות בלתי מגובשת כרקע לביצוע העבירה, בהתאם להערכת שירות המבחן. הנאשם שוקל להירשם ללימודים אקדמיים.

לאחר הטיעון לעונש, צירף ב"כ הנאשם לתיק אישור המעסיק, אצלו עובד הנאשם באופן סדיר מזה תקופה ממושכת, ממנו עולה לטענתו, כי הטלת עונש לריצוי בעבודות שירות תפגע בנאשם ובשיקומו. כן הגיש הסנגור דוח פסיכולוגי המתייחס למצבו של אחיו של הנאשם.

דברי הנאשם

הנאשם התנצל, הביע חרטה על המעשה. לדבריו, מעוניין ללמוד חשבונאות, והוא אינו מעוניין שהרשעה תפגע בו ובמשפחתו, כשהוא היחיד האמון על פרנסת המשפחה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

5. רבות נכתב על הצורך להילחם בתופעה ההולכת ומתפשטת של החזקת סכין או אגרופן ברשות הרבים, על מנת להקטין את הסיכוי של שליפת הסכין או האגרופן לצורך שימוש שאינו כשר.

הערך החברתי המוגן באמצעות האיסור על החזקת אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו של נאשם, אשר לא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, הוא הערך של הגנה על שלמות גופו של האדם, תחושת הביטחון האישי, וכן תחושת בטחון של כלל הציבור, ויכולת לנהל חיים שלווים ללא חשש מפרצי אלימות.

הדברים נכונים גם לגבי אגרופן, שהינו כלי התקפה ייעודי שמטרתו לפגוע באחר ולגרום לחבלות ולפציעות.

תכלית האיסור היא במניעת הסיכון והנזק המוחשי אשר עלול להיגרם כתוצאה משימוש פסול בסכין או באגרופן,

ובמיגור התופעה השלילית הנפוצה של "תרבות הסכינות".

לעניין זה ראו את רע"פ 7484/08 פלוני נגד מדינת ישראל (22.12.09):

"יש להסכים גם עם טענת המשיבה לפיה פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות."

וכן את רע"פ 2047/07 מלסה הנוק נגד מדינת ישראל (14.05.07):

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו אגרופן, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכינו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)"

לא ניתן לחלוק על כך כי האגרופן הוא כלי תקיפה וברובם המוחלט של המקרים, מטרת החזקתו היא שימוש פסול ואלים.

6. בעפ"ג 2023-10-14 מדינת ישראל נגד אימן תקרורי (09.02.15), הרשיע בית המשפט המחוזי משיב שהינו צעיר חיובי ונעדר עבר פלילי, שהחזיק בדלת תא הנהג ברכבו אגרופן מתכת, לאחר שבית משפט השלום נמנע מהרשעתו, בצינו את הדברים הבאים:

"כפי שציין גם בית משפט קמא וציין כל שופט שעסק אי פעם בסוגיה זו, הכלל הוא כי עבירה שבוצעה הרשעה בצידה ורק לעתים נדירות וחריגות יטה בית משפט ממושכלת יסוד זו. איננו סבורים כי זהו המקרה. הדגש מושם על אופיו של "המכשיר" האסור שמדובר בו. אין כל סיבה שבעולם שאדם יחזיק באגרופן. כאשר מדובר בסכין מועלה לא אחת הטיעון כי ניתן לעשות בו שימוש גם למטרות שאינן פסולות. כאשר מדובר באגרופן אפילו אמירה זו אינה נכונה. אגרופן נועד אך ורק לשימוש אסור ולא היתה כל סיבה שהמשיב יחזיק אותו ברכבו. הטיעון כי המשיב קנה את המכשיר באקראי וללא תשומת לב למהותו,

עמוד 4

היא טענה שספק אם ניתן לקבלה. מכל מקום, המשיב הודה בהחזקת אגרון למטרה לא כשרה ובכך סוף פסוק לסוגיה זו. אגרון הוא כלי משחית מדרגה ראשונה, הנזק הגלום בשימוש בו איננו טעון הבהרה והתמונה המצויה בתיק מדברת בעד עצמה."

ברע"פ 1949/15 אימן תקרורי נגד מדינת ישראל (02.04.15), שהוגש על ההחלטה הנ"ל של ביהמ"ש המחוזי חזר בית המשפט העליון על הקביעה כי עצם החזקת האגרון היא למטרה לא כשרה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

7. כאמור, הנאשם החזיק ברשותו אגרון, שעה ששהה ביער צ'רצ'יל בנצרת עלית. כתב האישום לא מפרט כוונה של הנאשם להשתמש באגרון בצורה כלשהי ולעבירת ההחזקה לא התלוותה עבירה נוספת כלשהי.

מדובר במקום ציבורי, מבודד במידה מסויימת, ואולם כזה המהווה מקום להתכנסויות חברתיות בחיק הטבע. העבירה בוצעה על ידו של הנאשם וחלקו בביצועה הוא משמעותי ובלעדי. מטבע הדברים כרוך במעשיו תכנון מסוים, המתבטא בהצטיידות והחזקת האגרון עצמה והבאתו אל המקום. גם אם אקבל את טענתו של הנאשם, כי הצטייד באגרון בלא להפעיל שיקול דעת מספק, ושלא על מנת להוציא לפועל כל התנהגות אלימה או פלילית, אין בכך לשנות את העובדה כי בהחזקת אגרון טמון נזק פוטנציאלי. התלהטות אלימה בלתי צפויה, עלולה להסתיים בתוצאות קשות יותר, אם מעורב בה מי שחמוש הוא באגרון. באשר להבחנה בין החזקת סכין לבין החזקת אגרון - המחוקק לא נקט הבחנה בין שני הכלים, וקבע ענישה זהה בגין החזקתם שלא כדין, ואולם מצאתי לנכון להתייחס לעניין זה בקצרה. צוין כאמור, כי החזקת אגרון, הנה מיסודה למטרה בלתי כשרה, ומכאן החומרה שבהחזקת אגרון דווקא, לעומת סכין, שיש וישמש לשימוש בלתי אלים וכשר. מנגד, פגיעתו של סכין, החודר בנקל רקמות גוף, וגורם פציעות, עלולה לגרום לנזקים חמורים מאלה של אגרון, וזאת ניתן ללמוד, למרבה הצער, מכתבי אישום רבים מאד המוגשים לבתי משפט, המתעדים חבלות חמורות, אף גדיעת ח"י אנוש, בסכין, שבו נעשה שימוש, במקרים רבים ללא תכנון מראש, ואגב סכסוך מתפרץ. מבחינה זו, החזקת סכין חמורה מהחזקת אגרון, על אף שגם באגרון ניתן לגרום פגיעות גוף קשות.

מדיניות הענישה

8. בתי המשפט עסקו לא אחת בעבירת החזקת סכין או אגרון למטרה לא כשרה ועמדו על הצורך להחמיר בענישה, לעניין זה ראו את רע"פ 5127/09 דוד יפקח נגד מדינת ישראל (19.06.09):

"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים היוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי משחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני הנוער, ואת מחירה שילמו

קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה שנהגה עד כה."

9. מעיין בפסיקה שניתנה בגין החזקת אגרופן למטרה לא כשרה, עולה כי בתי המשפט הטילו ענישה מגוונת, החל מביצוע עבודות של"צ ועד מאסר קצר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שרות, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 1490/12 **יוסף אבו גוש נגד מדינת ישראל (15.07.12)**, נגד המבקש, נעדר עבר פלילי, הוגש כתב אישום שייחס לו עבירה של החזקת אגרופן. בית המשפט השלום החליט להימנע מהרשעתו והטיל עליו ביצוע 180 שעות של"צ. המדינה ערערה על גמר הדין לבית המשפט המחוזי, אשר הרשיע את המשיב והותיר את עונש השל"צ על כנו.

ב. רע"פ 1949/15 **אימן תקדורי נגד מדינת ישראל (02.04.15)** אליו התייחסתי לעיל, נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו עבירת החזקת אגרופן. בית משפט השלום הטיל עליו 180 שעות של"צ ללא הרשעה והתחייבות כספית. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ג. ע"פ (מח' נצ') 8001-09-15 **גאל שיטריט נגד מדינת ישראל (24.11.15)**, המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת אגרופן ברכבו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 60 שעות והתחייבות. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שחזר בו ממנו.

ד. ת"פ (נצרת) 7904-08-09 **מדינת ישראל נגד אברהם חמזה (02.11.10)**, בית המשפט גזר על נאשם כבן 20, נעדר עבר פלילי, 8 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בגין החזקת אגרופן למטרה לא כשרה ברכבו.

ה. ת"פ (נצרת) 35674-05-12 **מדינת ישראל נגד לואי רואשדה (01.06.14)**, הנאשם, יליד 1991, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אגרופן שלא כדין. הצדדים הגיעו להסדר לעניין העונש, בית המשפט קיבל את ההסדר וגזר עליו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, 4 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

ו. ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ (מח' נצ') 11180-01-13 **מדינת ישראל נ' סמילה (18.2.14)**, שם קבע בית-המשפט המחוזי מתחם עונש הולם הנע בין שני חודשי מאסר שיכולו יורצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בעבירה של החזקת סכין בעלת להב באורך 10 ס"מ, בנסיבות בהן נשא המשיב את הסכין **במרכז מסחרי בשעת לילה.**

ז. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 2932/08 **מוחמד מרגאן נגד מדינת ישראל (12.06.08)**, שם המבקש הודה והורשע בעבירת החזקת סכין, לאחר שהחזיק בסכין בכיכר בית העלמין בכרמיאל ולא הצליח להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. בית המשפט השלום גזר עליו חודשיים מאסר בפועל ו- 7 חודשי מאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ח. ב"כ הנאשם הפנה לפסק-דין בת"פ (ק"ש) 40748-02-16 **תביעות צפת נ' פרחא (20.7.17)** שם קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין צו מבחן או צו של"צ בצירוף ענישה מותנית ובין 4 חודשי מאסר בפועל בעבירה של החזקת אגרופן שהוחזק ברכבו של הנאשם. בהעדר הסכמה והמלצה לביצוע של"צ, ובהתחשב בחלוק הזמן מאז ביצוע העבירה והעדר עבר פלילי, הטלתי על הנאשם 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות.

ט. ב"כ הנאשם הפנה גם לת"פ (נצרת) 30211-07-10 **מדינת ישראל נ' בדאח (11.4.11)** שם החזיק הנאשם אגרופן ברכבו, עברו נקי ואורח חייו נורמטיבי, נטל אחריות ונקבע כי מדובר במעשה שטות, יותר מאשר מעשה עברייני. בית-המשפט נמנע מלהרשיע את הנאשם והטיל עליו התחייבות כספית בלבד.

10. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירת החזקת אגרופן בנסיבותיו של המקרה, הוא בין מבחן, של"צ וענישה מותנית ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

11. הנאשם צעיר בן 21, ללא עבר פלילי. לאחר סיום 12 שנות לימוד השתלב בעבודה, וכיום עוסק בהתקנת מערכות מיזוג אוויר אצל המעסיק "עלי שרארה בע"מ".

ב"כ הנאשם הציג דוח פסיכולוגי, ממנו עולה כי אחיו בן ה-19 המתגורר עם המשפחה, מתמודד עם קשיים קוגניטיביים.

בתסקיר שירות המבחן נמסר כי אביו של הנאשם אינו עובד תקופה ממושכת לאחר תאונה עבודה, ופרנסת המשפחה מוטלת על הנאשם.

12. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ותרם לחיסכון בזמן שיפוטי. הוא נטל אחריות על ביצוע העבירה והביע חרטה. לדברי הנאשם לא הייתה לו כוונה לעשות שימוש באגרופן למטרה שאינה כשרה, ושירות המבחן התרשם כי גילוי האחריות נובע מתוך הבנה של הסיכון הטמון במעשיו.

שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון ביחס לעתיד נמוכה. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית,

המליץ על הטלת ענישה מותנית וקנס וסבר כי אין מקום להמלצה על ביטול הרשעה בדין. אציין כי ב"כ הנאשם אף לא עתר לביטול ההרשעה.

אינני סבורה, כטענת המאשימה, כי המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה.

13. ב"כ הנאשם טען כי הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות תפגע בנאשם ובמשפחתו, ותגדע את מקור הפרנסה של המשפחה. כן צורף אישור המעסיק, לפיו הטלת עבודות שירות תפגע ביכולתו להמשיך לעבוד בעסק ובמצבו הכלכלי כמפרנס היחיד של משפחתו, עמו יש למעסיק היכרות אישית.

החלטתי לקבל את המלצת שירות המבחן, ליתן משקל מכריע להיעדרו של כל עבר פלילי, לחרטה ולחסכון בזמן השיפוטי, וכן לגילו הצעיר של הנאשם.

אשר על כן, אציב את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש.

סוף דבר

14. **לאור כל האמור, אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. מאסר על תנאי למשך ארבעה חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם יעבור במשך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

ב. קנס על סך 2000 ש"ח או 14 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד ביום 1/12/19, ובכל 1 לחודש שלאחריו ועד לתשלום מלא בפועל. אי תשלום באחד המועדים, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ג. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, מלעבור עבירת החזקת סכין או אגרופן. במידה ולא יחתום על ההתחייבות כאמור תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך יומיים.

זכות ערעור לבית המשפט תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ט, 15 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.